

siddelse af et vist Forretningstalent, og som har en hel Del Bekendtskaber, hvorigenem de faar mange Lodder afsat, hvad der vil have sin Betydning, navnlig hvis der kommer Tider, hvor det bliver vanskeligere at faa dem afsat. — Og endelig maa det ikke glemmes, som jeg sagde før, at det er en gammel hævdvunden Institution, at Lotterikollektioner bruges som Middel til at hjælpe Mennesker, som i højeste Grad fortjener det, og som ikke kan blive hjulpet paa anden Maade, Enker, Smaapensionister og hele den talrige Kreds af Mennesker, som har udført et fortjenstfuldt Arbejde i det offentlige Tjeneste og som Følge deraf maaske i nogen Grad har forsømt deres egen Forretning, og som derfor i deres ældre Aar staar paa bar Bakke, medens det ikke vilde være ønskeligt at tildele dem Understøttelse paa Finansloven eller lignende. Saadanne Mennesker er der ingen anden Mulighed for at hjælpe saaledes, at man derved kan supplere de alt for smaa Indtægter eller Pensioner, end netop igennem en Lotterikollektion. I Frankrig har man paa lignende Maade Tobaksudsalgene; hvert Land har sit af den Slags, men her har man kun Lotterikollektionerne. Jeg tror ikke, naar det kommer til Stykket, at nogen med Sindsro vilde tænke paa at tage den Mulighed bort. Jeg skal ogsaa erindre om, at skulde det ske, kunde man dog ikke tænke sig, at det skete med et Slag, f. Eks. ved Vedtagelsen af en ny Lov som denne, at indføre en saadan Ordning. Ingen kunde dog være saa barbarisk, mindst af alle det ærede Medlem, at tage Kollektionerne fra disse Mennesker, for hvem dette er det eneste Halmstraa, de har at klynge sig til i Tilværelsen. Det kunde der slet ikke være Tale om; man maatte lade dem, der nu sidder med Kollektioner, beholde dem. Det eneste, der kunde være Tale om, var ved Vakancer — og der bliver altid nogle Kollektioner ledige hvert Aar — at tage dem bort. Det kunde gøres; men et saadant Arbejde har det ærede Medlem heller ikke tænkt paa at gøre i de 7 Aar, han var Finansminister, formodentlig har han været ledet af noget lignende Betragtninger som dem, jeg her har fremsat, at der altid vil være mange Mennesker, som det vil være ønskeligt at kunne hjælpe paa den Maade, og som man ikke kan hjælpe paa anden Maade. Det er det, der holder ens Haand tilbage fra at gennemføre en Ordning, som jeg indrømmer naturligvis vilde være mere fordelagtig for Statskassen.

Jeg skal atter takke for den velvillige Modtagelse af Forslaget og haaber, at det

snart maa blive gennemført i dette høje Ting.

Martin Olsen: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) har naturligvis ikke kunnet lade Lejligheden gaa tabt til at begaa en Overdrivelse. Jeg har nemlig ikke sagt, at jeg stillede Koloniallotteriets Ophevelse som en Betingelse; jeg har sagt, det var vor Forudsætning. Jeg er i saa Henseende ganske i Overensstemmelse med Ordføreren for Udvalget i Folketinget, og dermed maa jeg tro, at jeg ogsaa er i Overensstemmelse med Folketinget, naar det ikke har protesteret imod den af Ordføreren fremsatte Opfattelse. Nu hørte jeg jo, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) talte om den Mulighed, at Koloniallotteriet vilde være i Stand til eller til Sinds endog at forøge Lodsedlernes Antal. Ja, jeg har hørt noget lignende, men det frister ikke mig, fordi jeg ser saaledes paa Forholdet — maaske er det fejl —, at det ikke vil være muligt at udvide Klasselotteriet til 160 000 Lodder, saa længe vi beholder Koloniallotteriet. Altsaa hvad vi har ud af det, og eventuelt vil kunne faa, vilde ikke være mere end det, vi vilde kunne faa ved at udvide vort eget Lotteri. Det er en Grund mere for mig til at ønske Koloniallotteriet ophævet, men bortset derfra mener jeg, at det bør forsvinde, og vi har jo Lov til at stemme under en vis Forudsætning, vi er i den Henseende ganske i Overensstemmelse med Folketinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 337 af 15. Juni 1918 om et Fragtnævn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 103).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Det foreliggende Lovforslag, som er enstemmigt og uforandret vedtaget i Folketinget, er ganske kort og gaar ud paa at ophæve Loven af 15. Juni 1918 om et Fragtnævn. Jeg skal her, ligesom jeg har gjort ved Fremsættelsen